

Обратното възврщане се свърши по същия редъ, оявено предъ видъ на прѣдолагаемото нападение по Ли-а височина. Столѣтовъ се рѣшилъ да премѣсти дружини-къмъ Зелено Дърво, съ каквато цѣль на щаба се запо-да се расположи въ самото село. Стигнахме въ то на мръкване и наченахме да се гласимъ за нощуване; за поне небѣше тай трудно при толкова много празнища; нъ азъ прѣдпочетохъ да прекарамъ нощта на черда-кощта бѣше тоопла. На съмване дойде заповѣдъ да се немъ назадъ въ Стоманеци.

Утрень превъсходна, ясна, на бивуака се приготвя-ть да срѣщатъ началника на щаба на дѣйствующата ар-и, генералъ адютанта Непокончински; дружинитъ нарѣдени развърнатъ фронтъ. Дълго почѣвяхме ний негово висо-превъходителство, най послѣ го дочѣкахме. Като поздрави-щатъ и обиколи фронта, Непокончински стана да дѣр-рѣч: «Негово Императорско Величество Господаря императора и Негово Височество Главнокомандующия ми ражаха да благодарихъ опълченietо за юнашката му ужба въ боя; Негово Височество Главнокомандующия е ѿрѣ и твърдѣ доволенъ отъ васъ!» Макаръ че Непокон-чински, спорѣдъ годинитъ си, е още съвършенно бодръ ста-щъ, нъ въ всичкитъ му движения, въ начина на говоре-то му, вижда се нѣкаква слабостъ. Князъ Имеретински, предъ самия Непокончински, разклавя се съ мене, размѣни-три фрази, нъ относително желающитъ неспомена нито ма; както се вижда, идването на началника на полевия щабъ ще повлече нѣкои и други измѣнения въ начина на денето на работитѣ. Разказватъ, че работитѣ подъ Плѣ-нь не сѫ до тамъ добри.

Слѣдъ заминаването на високите посѣтители, тѣлку-сь генер. Столѣтова, доказахъ необходимостта, да се извѣжъ дружинитъ временно отъ други части, до дѣто сѫ превъоражихъ; нъ напрасно: той сякашъ бои се, да не като ни смѣнѫтъ, да не ни върнатъ пакъ назадъ, а да оставихъ въ дѣлбокъ резервъ. Заповѣда се да се смѣн-на на Красовски съ други полкъ отъ сѫщата дивизия.